

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 14+15/4-72
uitzending: 15.4.72
plaats : studio 2

KUNT U ONS DE WEG NAAR HAMELEN VERTELLEN,
MIJNHEER?
Deel 4: De Prinsentoto.

dékorontwerp - Mia Schlosser
produktie - René Sleven
regie - Nico Hiltrop

(SERENE MISTERIEMUZIEK.
LEEG VLOERKLEED.
OPEENS ZITTEN HAMELAARS EROP.
HILDEBRANDT IN DICHTER ZAK)

IEDEREEN:

Hè? Wat is er gebeurd? ...
(ETC!)

KIND:

Kamerbreed! We zitten weer op kamerbreed.

BERTRAM:

Ja! Het is gelukt! Aernout, hou Hildebrandt goed vast.

AERNOUT:

Nou, kunnen we 'm echt niet beter loslaten uit die zak. Frisse lucht is toch goed voor 'm ...?

LIDW.+KINDEREN:

Neeeeee ... Veel te gevaarlijk! Hildebrandt denkt toch, dat ie een vogel is?

HILLETJE:

Strakjes wil ie vliegen!

BERTRAM:

Lidwien, wil jij meester Truuk oproepen?

LIDW.: (EVEN VERWARD)

Oproepen? O ja ...
(PAKT BOL)

Hoe was 't ook weer? Drie keer ademen en dan? ...

BERTRAM: (ONGEDULDIG)

Drie keer ademen en dan met de mouw erover wrijven en 'Truuk, grote Truuk' mompelen.

LIDW.: (IS AL AAN 'T WRIJVEN, KNIKKEND)

... Truuk, grote Truuk ...
(PAUZE)

Maar er gebeurt niks ... o ja!

TRUUK: (KRISTALLEN BOL + TRUUK)

Hallo? Hallo? Ach, da sein jullie!
Waarom hebben jullie nicht meteen ... ik dacht, alles war mislukt!

LIDW. STEM:

Nee hoor, meester Truuk. We zitten precies midden op kamerbreed. Geeneentje zit er naast.

TRUUK:

Zeg toch niet zo'n huiverdingen! Ernaast!
Und wo is der mensch Bertram?

VLOERKLEED.BERTRAM:

Eh, hier meester Truuk. Ja! Ik zie U!
 Fantastisch. Alles in orde. Niets onrust-
 barends.
 We vliegen goed. Recht op de bergen af.
 Dat zei U toch?

STEM TRUUK:

Die bergen, dat zijn die blauwe Bambergen.
 Und dan komen die vlakten van Praw en de
 ruige rotsen van Grasp.
 Und daarna der Biesheuvel!

BERTRAM:

De Biesheuvel. En op de Biesheuvel woont
 heks Slik.
 En aan heks Slik geven we de verdwijnhoed
 van Pipijn, de elvenkoning, zodat ze die
 netjes voor ons terug kan geven aan 'm ...

TRUUK:

Genau! Klopt! En der Slik, der Slik ist
 een groter heks, mit viel tover.
 Viel, viel tover!

LIDW.:

Ja, maar ook genoeg tover om Hildebrandt
 weer te ontvogelen?

TRUUK: (STEM KLINKT VER EN ZWAK)

Wat zeg jij daar?

LIDW.: (PANIEK)

Hallo? Hallo, meester Truuk? Hallo? ...
 Oh, daar is ie gelukkig weer ...

TRUUK: (VUURROOD VERTEKENDE CU)

Ja, daar bin ik wieder. Jullie zijn al te
 ver weg eigentlich. Waar was ik? O ja.
 Der Slik der maakt der Hildebrandt weer
 fris als een hoentje, nein niet als een
 hoentje, dat is ook een vogel ... eh.
 Der Slik heeft ervaring mit een prins die
 in een kikfrosch ... ein kikker geanderd
 ist ...

BERTRAM:

Een kikker. Dat weet ik. Prins Olaf van
 Witfranje.
 Dat zei die meneer op het Denkraam in het
 land Snak, bij het nieuws.

LIDW.:

Maar dat was een kikker!

TRUUK:

Ein kikker oder ein vogel. Dat is ja egal.
 Das ene kwakt, das andre piept.
 Gute reise mensche. Gute fahrt ...

IEDEREEN:

Daaaaag. Dag meester Truuk ...

LIDW.:

Hallo? Hallo? Hoort U ons nog ... Hallo ...
Dag meester Truuk ...

(AERNOUT BEGINT ZAK BOVEN LOS TE
MAKEN EN ...
HILDEBRANDT STEEKT HOOFD ERUIT ...)

BERTRAM: (NOG HAASTIG, HOUDT TELRAAM OP)

En bedankt voor het telraam! ... Ziezo ...
We vliegen wel hoog. Zijn dat de Bambergen? ...

HILDEBRANDT:

Tjilp.
(ANDEREN ZIEN HEM)
(IEDEREEN LACHT)

BERTRAM: (IN GEJOEL)

Niet lang meer, ouwe jongen. We gaan naar
Slik. Ja. Slik de heks!

HILDEBRANDT:

Hou je goed vast, Aernout Koffij!
Want dit is vliegwerk!

AERNOUT:

Ja.

HILDEBRANDT:

Dat moet je gewend zijn. En niet iedereen is
een vogel geweest, zoals ik!

HUIS SLIK.

(AERNOUT ZEULT MET BERTRAM DE ZAK.
BERTRAM LEEST BORD)

BERTRAM:

Oef ... Zet hier maar neer ... Dr. Sigurda
Slik ... Gediplomeerd heks ... Uitsluitend
zonder afspraak.

LIDW.:

Kamerbreed heeft ons toch maar prachtig
neergezet.
Precies voor de deur. Precies!

KIND:

't Is net een huis voor een oud mevrouwtje.
Is het eigenlijk een oud mevrouwtje?

BERTRAM:

Zal ik ... zal ik eens gaan aankloppen?

LIDW.:

Ja, maar voorzichtig.

AERNOUT:

Ja, voorzichtig. Voorzichtig hoor!

BERTRAM: (KLOPT, ZIET BELLEKOORD, BELT)

JINGLE:

Heks Slik, ben je thuis? ...

BERTRAM:

Hoor dat 's ...

LIDW.: (NA PAUZE)

Niemand thuis?

BERTRAM:

Ben er bang voor.

(BELT NOG EENS)

JINGLE:

Heks Slik, ben je thuis?

(LUID GEKWAAK VAN OLAF OFF
SCREEN)

LIDW.:
Wat ... was dat?

BERTRAM:
Krwack.

LIDW.:
Wat betekent dat?

KIND: (WIJST. ANDEREN WILLEN NAAR HOEK
WAAR VIJVER IS.
BERTRAM HOUDT ZE TEGEN, DUWT ZE
TERUG)

BERTRAM:
Ho stop. Achter mij ... Is daar iemand?
Hallo?

(IEDEREEN WACHT MET INGEHOUDEN
ADEM)

LIDW.:
Niks meer. En heks Slik is er zelf niet.
Anders zou ze nu wel open hebben gedaan.

AERNOUT:
Truuk zei, dat heks Slik de betoverde prins
nooit alleen zou laten, zolang ie nog kwaakte.

LIDW.:
Kwaakte ... Kwaken! Dat was het.

OLAF BB:
Krwack. Krwack!

LIDW.:
Het is kwaken! Het is kwaken van een prikker...
een prins ... een kikker bedoel ik.
Om het hoekje!

(KINDEREN STORMEN AL WEG OM HOEK)

VIJVER.
(OP VOORGROND OLAF IN VIJVER.
HAMELAARS STORMEN SET IN, OLAF
DUIKT ALMAAR OPGEWONDEN EN OVER-
STUUR ONDER)

KIND:
Een vijver. Kijk daar in die vijver.

ANDEREN:
Ja ... Daar zit ie ... etc.

MEISJES:
Aaaaach

LIDW.: (KNIELT)
Ach, hij is bang. Prins Olaf ... Prins Olaf ...
Kom. Kom dan ...
(LOKGELUIDJES)

OLAF: (WANTROUWEND)
Krwack ...

HILLETJE:
Hij ziet er niet erg prinserig uit.

BERTRAM:
Dat is nog erger dan wat Hildebrandt heeft.
Maar ik snap niet, dat ie hier zo onbeheerd
in een vijvertje zit ... wacht eens ...
Aernout. Kom mee.

LIDW.:
Wat gaan jullie doen?

BERTRAM:
Blijf maar. Wij gaan het huis in. We for-
ceren de deur.

AERNOUT:
Ho ho! Forceren? Een deur?

BERTRAM:
Ja. Dat doe jij even. Jij bent poortwachter.
(BEIDEN AF)

LIDW.:
Wat zou ie graag lusten? Ruspen? ...
Vliegjes?!

BARENDJE:
Hij ziet er niet uit, of ie honger heeft.

(BERTRAM EN AERNOUT TUIMELEN DOOR
DEUR, DIE GEEN WEERSTAND BIEDT,
BINNEN.
ZE VALLLEN PLAT ...
KAMER LIGT OVERHOOP)

JINGLE:
Welkom bij Slik.
Heks.
Voeten vegen, alsjeblieft!

AERNOUT:
Nou, dat is aardig. Is dat niet aardig?
Ja, dat is aardig.

BERTRAM: (VRIJ SECUNDAIR)
De deur was open ...

AERNOUT: (ONWILLEKEURIG OPGELUCHT)
Ik zie geen heks. Jij? ...

BERTRAM:
Ja. Maar kijk eens rond ...

AERNOUT:
Je bedoelt die omgevallen meubels ... Ja ...
(DENKT)
Nou ... die prins! Dat heeft die prins
tuurlijk gedaan.

Daarom heeft ze 'm nou in de vijver gekukeld. Ze kreeg er genoeg van. Van die rotsooi, die die maakte. Ja! Ze was hem beu. Ze zei: vooruit d'r uit!

BERTRAM:

Nee. Dat is niet logisch. Er is hier binnen geen badje. Prins Olaf zou hier binnen nergens terecht kunnen. Die zat van meet af aan in die vijver.

AERNOUT:

Misschien is ie dan uit de vijver gekomen en en ... ja ... en is ie naar binnen gekomen en heeft ie de hele boel ondersteboven ... niet? ...

(ZIET BERTRAM SCHUDDEN)

BERTRAM:

De grond is niet nat ...

AERNOUT:

Nee ... Dan is hier iets anders gebeurd ...

BERTRAM:

Dat bedoel ik. Er is hier geworsteld. Ja. Er is met die stoel gegooid. Er is een vaasje van die tafel naar de deur geslingerd.

(WIJST OP SCHERVEN)

AERNOUT: (MET GROEIENDE ONTZETTING IN ZIJN OGEN)

Geslingerd ...

BERTRAM:

Er is met een tafelpoot tegen de deur gebonkt...

AERNOUT:

Een tafelpoot ...

BERTRAM:

De tafel is volledig vernield. Met moedwil.

AERNOUT:

Vernield ... met moedwil ...

BERTRAM:

Je hoeft mij niet zo aan te kijken.

AERNOUT:

En Truuk de tovenaer zei, dat het een lief oud dametje ... wa ...

BERTRAM:

Kom mee ... Naar de anderen ...

LIDW.:

(KOMT ONRUSTIG BINNENSTUIVEN. ONMIDDELLIJK KLINKT DE JINGLE)

JINGLE:

Welkom bij Slik. Heks. Voeten vegen alsjeblieft.

LIDW.:

Waar blijven jullie toch? We staan buiten bij die vij ... oh, wat een rommel. Die tafel is stuk, trouwens.

BERTRAM:

Ja. Ziet er niet zo best uit.

AERNOUT:

Ze heeft ingebeukt op 'r spulletjes.

BERTRAM:

Jajaja. Dat zullen we nog wel zien. Luister Lidwientje. Dit bevalt me niets.

LIDW.:

Nee, mij ook niet.

BERTRAM:

We vormen nu ploegen. Aernout gaat met de kinderen ... eh ... die kant daar op .. die holle weg af ...

AERNOUT:

Die griezelige vallei in? ...

BERTRAM:

Jij blijft hier bij Hildebrandt en Olaf, Lidwientje. Olaf halen we uit de vijver naar binnen, want ik vertrouw het hier niet. Buitenshuis zeker niet.

LIDW.:

En jij?

BERTRAM:

Ik loop dat bospad verder af, die kant op dus.

LIDW.:

Maar wij dan? ...

BERTRAM:

Dat heb ik toch al gezegd. Heus, ik blijf niet lang weg.

(KORDAAT)

Mooi. Ik ga naar de kinderen.

LIDW.:

Aernout, zeg jij dan wat. We kunnen hem toch niet moederziel alleen het bos insturen.

Zeg jij dan iets, zeg jij dan, dat dat gevaarlijk is ...

AERNOUT: (HULPELOOS. BERTRAM IS VERTREK AL UIT)

Dat is gevaarlijk.

LIDW.: (JAMMERT)

Héél gevaarlijk!

AERNOUT:
Dat is heel gevaarlijk.

LIEDJE: JE WEET HET NIET ...
(H. Geelen/J. Stokkermans)

ALLEN: je weet het niet, je weet het niet
weet niet wat kan gebeuren
met al die dingen die je ziet
en die honderdduizend kleuren

BERTRAM: voorwaarts - been vooruit

SAMEN: voet op vreemde bodem

BERTRAM: as je op 'n griezel stuit
sla d'r op en dood 'm!

ALLEN: hopla, voorwaarts mars

AERNOUT: even dapper slikken
treuzelen helpt ook geen barst
en 't bangste dat ben ikke

KIND: loop een beetje stoer d'r bij
met je handen in de zij

BERTRAM: maak er wat geluiden bij van
in en om de boerderij

IEDEREEN DOOR ELKAAR 'BOE' ROEPEND,
GROMMEND, BLAFFEND, KNORREND,
GIEREND, BLATEND ...

BERTRAM+
KOOR: want je weet het niet, je weet het niet
weet niet wat kan gebeuren

KOOR+AERNOUT: je weet niet wat je strakjes ziet
achter al die vreemde deuren

AERNOUT: zegt een draak je goeiedag
met zijn hete adem
dan loten we wie vluchten mag
en de dapperste verslaat 'm

AERNOUT+KOOR: rechtdoor! - in de val!

BERTRAM: (hou) goed je ogen open
we zullen ons in elk geval
zo duur ast kan verkopen

MEISJE: als je nog in sprookjes g'looft
blijft ze spoken door je hoofd

MEISJE: 'k heb voor één ding reuze angst
komen d'r geen reuzen langs
(KINDEREN: hoeoeoeoeoeoe)

KOOR: je weet het niet, je weet het niet
weet niet, wat kan gebeuren
met al die dingen, die je ziet
in die honderdduizend kleuren

BERTRAM: (maar) voorwaarts - blij gestemd
je hebt 't niet voor kiezen

AERNOUT: ik sta per slot al in mijn hem
PARL. dus veel kan 'k niet verliezen

ALLEN: rambam - de rimboe in
en laat de boel maar waaien
de voorste zingen jippy jee
en de achterste ouwe taaie

IN FADE:

je weet het niet, je weet het niet
weet niet wat kan gebeuren
je zingt een heel onzeker lied
en je zingt het uitentreure ...
je weet het niet, je weet het niet
weet niet wat kan gebeuren ...

LIDW.: (LIDW. ZET SIP (IN OP ORDE GEBRACHT
KAMERTJE) LAATSTE STOEL OVEREIND
EN SLENTERT DOOR VERTREK.
ZUCHT DIEP)

Ja, Hildebrandt ... Hildebrandt? ... Doe je
alweer een tuk?

... Mmm ... Dat schijnt erbij te horen.

Prins Olaf dut ook ... Kijk ...

(LOOPT NAAR PRIJZENKAST)

Prijzen!

Hier: Tweede prijs heksensabbath 1011 in de
categorie: hoogvliegen op de gewone huis-
bezem ...

En deze: eervolle vermelding voor bezemdui-
kelen met loodrechte landing.

Moeras van Spartel 1603 ...

Zouden dat jaartallen zijn? 1011 ... 1603 ...?

Maar dat is vijfhonderd jaar verschil ...

zo oud kan iemand toch niet ...

(HAALT SCHOUDERS OP)

Ik wou, dat Bertram maar terugkwam.

De anderen ook, maar vooral Bertram ...

(ER KLINKT GEMORREL)

LIDW.:

Bertram????? ... Dat kan haast niet ...

Ze zijn net weg ...

(DE DEURKLINK WORDT WEER LOSGE-
LATEN ... GERAMMEL VAN EEN KETEL
OF ANKER)

LIDW.:

Er loopt iemand om het huis, die ik niet
ken ...

BOS.

OGTEROP:

Dus U kunt mij ook niet helpen?

BERTRAM:

Guurt? Guurt van Grasp? Nee ... Nooit van gehoord.

OGTEROP:

U weet niet veel, met Uw welnemen.

BERTRAM:

Nee, ik ben hier vreemd, eh ... meneer ...

OGTEROP:

Ogterop is de naam. Ambtenaar Ogterop, lakei van Hare Hoogheid Madelein de Derde van de Bambergen bij de Sneeuwvijver.

BERTRAM:

Dat is de moeder van de Hoofdprijs!

OGTEROP: (CORRIGEERT BEMINNELIJK)

Van Prinses Madelein ...

BERTRAM:

Het meisje, waar Prins Tor van Sombrië verliefd op is.

De Hoofdprijs in de Prinsentoto!

OGTEROP: (WEIFELEND)

Nu krijg ik het gevoel, dat U meer weet, dan ik dacht.

BERTRAM:

Toevallig kennen wij de Prins. Hij doet mee aan de wedstrijden, binnenkort.

Heel spannend. Heeft diploma R al vier jaar. Ideale echtgenoot.

OGTEROP:

U weet veel meer, dan ik dacht.

Toch bent U bijvoorbeeld duidelijk geen elf.

BERTRAM:

Nee, elven hebben nooit een groene broek, hè?

OGTEROP: (VERRAST OM ZOVEEL KENNIS)

Korrekt. Maar als U van een Prinsentoto gehoord hebt, hoef ik U toch niets meer te vertellen, wat?

Dan weet U toch wel, wie Guurt van Grasp is? Kom, kom, even het brein laten knarsen.

BERTRAM:

Het geraamte van Grasp ken ik wel. Daar zijn we voor gewaarschuwd door ...

OGTEROP:

Korrekt. Het geraamte. Maar er is dus ook een Prins. Dat is Guurt.

Het woord zegt het al: Prins. Vorstelijk persoon.

Prins Guurt is dus een Prins. En hij doet dus mee aan de toto. Hm ...

(PAKT SNUIF)

Ja. Hoogst onaangenaam. Komende maan.

BERTRAM:

Onaangenaam?

OGTEROP:

Ja. Zo snel. En er is nog een hoop op te helderen. Ik ben nl. veiligheidsdienaar, rijksveiligheidsdienaar.

Mijn taak is het de Toto soepel te laten lopen.

BERTRAM:

En loopt ie soepel?

OGTEROP: (VERTROUWELIJK)

Er is veel sabotage ... U kent misschien de tapijthaven Sesam?

Er zijn deze week drie Vliegende Vloerkleden geakaapt.

Toevallig net alle drie een waar een Prins op zat!

Die deel wou nemen aan de toto!!

BERTRAM:

Iemand speelt dus vals.

OGTEROP:

Korrekt.

BERTRAM:

Iemand doet zijn best, de andere deelnemers uit te schakelen.

OGTEROP:

Korrekt.

BERTRAM:

Om zelf te winnen.

OGTEROP: (GEESTDRIFTIG)

Oh korrekt, korrekt, korrekt!

Drie prinsen hebben een ongeluk gekregen op de jacht.

Geen toeval. Stuk voor stuk geoefende jagers!

Richtingborden worden vervalst.

(VERDRAAIT EEN BORD, WAAROP

'DAARHEEN' STAAT.

OP ACHTERKANT STAAT 'HIERHEEN')

En ik moet alles weer bijsturen.

BERTRAM:

En wie zit erachter, denkt U?

OGTEROP:

Ik moet eerlijk blijven. Er zijn geen bewijzen.

BERTRAM:

Maar U zoekt ijverig naar een prins ...
Guurt ... van Grasp?

OGTEROP:

Korrekt. Een moeilijk persoon. Iedereen op het kasteel in Grasp trouwens.
Moeilijke figuren. Zijn moeder heeft mij eens gebeten.

BERTRAM:

Nou, dan mag Prins Tor wel oppassen. Voor zo'n mededinger.

OGTEROP:

De zoon van koning Sneu? Dat mag hij zeker.
Aardige jongen. Hoffelijke boy. Steekt heel behoorlijk draak.

BERTRAM: (STEEKT HAND VROLIJK UIT)

De vrienden van mijn vrienden zijn mijn vrienden.

OGTEROP: (GRIJPT HAND)

De mijne ook!

BERTRAM:

Ik kan U helaas op dit moment niet verder helpen, maar U mij ook niet, nietwaar.
U hebt immers niet een heks Slik gezien.

OGTEROP:

Nee, nee. Ik ken haar, maar ik heb haar niet gezien.

BERTRAM:

Ik zou zeggen, gaat U met me mee. Ik zit met vrienden te wachten op haar, in haar huis.

Ze zullen het interessant vinden, om met U te praten ... Mijn vriendin zit trouwens moederziel alleen nu ...

HUIS SLIK.

(LIDW. STAART NAAR DEUR, OPENGE-
SPERDE OGEN, HEEFT ZICH ACHTER
DEUR OF MEUBEL VERSCHANST)

LIDW.:

Bertram, waar blijf je nu ... Wat moet ik alleen. Met indringers nog wel ...

(WE HOREN VOETSTAPPEN EN EEN HIN-
NIKEND LACHJE. DE KLINK BEWEEGT
EN DE DEUR GAAT OPEN.)

JINGLE:

Welkom bij Slik.

Heks.

Voeten vegen, alsjeblieft

(OLAF WORDT WAKKER, LIKT LIPPEN)

STEM GRUIZEL:

(WE ZIEN ZIJN SCHADUW OVER DE GROND,

ALS DE DEUR DICHT IS, ZIJN BENEN)

Ja ja. Voeten vegen, hihihihhi ...

(LOOPT TOT BIJ TOBBE)

Ziezo ... daar ben ik. Zat je binnen? Ik had gehoord, dat je buiten zat ... Zo. Ik heb vliegjes voor je ... Is dat lekker? Ja hè ...

Ik zocht je naast het huisl ...

OLAF:

Krwack.

STEM GRUIZEL:

Ja, dat vind je lekker, hè? Die krijg je niet van Slik. Nee ... Ik had gehoord, dat je in de vijver zat ... buiten... Dat was me gezegd ... Hah. Haptoetkwaaksnuit ...

(LIDW. UIT HAAR SCHUILPLAATS MET

KLEED SLUIPT NADERBIJ EN DUIKT

OVER DWERG HEEN)

Dat was me gezegd ... Hierzo ... Dat smaakt.

Een bromvlieg ... Da valt niet mee, die te

vang ... help ... help ... laat ... help.

LIDW.: (GILT VAN ANGST)

Geef je over. Geef je over of ik krab.

Toe. Vlug.

GRUIZEL:

Laat los, Slik de heks. Laat los.

LIDW.: (WORSTELT MET MACHTELOOS SPARTELENDE

GRUIZEL)

Bertram ... Aernout ... Help ... zit stil,

Gruizelgruis. Zit stil, of ik ga gillen ...

GRUIZEL:

Help ... help ... help! Mijn baard!

OLAF:

Krwack ...

RUINE GRASPENGRAUW.HILLETJE:

Het is een ruïne, Aernout.

AERNOUT:

Ja ... Laten we dan hier maar weer omdraaien. Ik zie geen heks.

BAREND:

Maar zullen we dan niet effe binnenkijken?

AERNOUT:

Voor geen goud. Ik bedoel. Geen onnodige risico's. Kom maar terug ... Is die poort open?

(HEKTOR IS AL OP POORT AFGELOPEN EN PROBEERT ER BEWEGING IN TE KRIJGEN)

HEKTOR: (DUWT SAMEN MET BAREND KRACHTIG)

Ja. Hij geeft wel mee.

HILLETJE: (PORT AERNOUT)

Jij bent poortwachter, Aernout Koffij.

AERNOUT: (MISMOEDIG GEHOORZAMEND)

Ik wil het wel proberen. Maar het is nonsens. Dit is een ruïne. Wie zoekt hier nu nog iets.

Een akelig gebouw.

Leeg en hol en tochtig ... en dit slot is verroest ... Die klopper ... breekt af ...

(WERPT KLOPPER WEG OVER SCHOUDER)

en die deur geeft niet mee, nee, die deur zit klemvast ...

STEM HEKS SLIK:

Ga weg, Gruizel Gruis, want ik zal je!

... Weg!

AERNOUT:

Ikke? Eh ... Ik ... eh ... wij zijn ...

SLIK:

Gruizel Gruis? Ben jij dat? Ga onmiddellijk weer weg dan, want ik lust niks van je.

AERNOUT:

Ja, ja, ja, dat doe ik ...

SLIK:

Wat? (LANGZAAM TILT ZE EEN LAMP BIJ HAAR GEZICHT EN TUURT IN DE GANG, DIE DUISTER IS ...)

Ben jij Gruizel?

Wie ben jij?

AERNOUT:

Aernout, Aernout Koffij? ..

En wie bent U ...

SLIK:

(VERBAASDE PAUZE. DAN LACHT ZE. BEETJE EXCENTRIEK MAAR ZEER SMAKELIJK, LAAT LAMP ZAKKEN, IS SILHOUET. HOUDT ABRUPT OP. HOUDT LAMP WEER BIJ GEZICHT)

Ik ben Slik. Sigurda Slik. Gediplomeerd heks.

HUIS SLIK.

(LIDW. PLOFT ACHTEROVER IN STOEL.
BERTRAM LEGT LAATSTE HAND AAN KNOOP
IN TOUW)

LIDW.:

Oh ... Wat een schrik. En wat een geluk, dat
je terugkwam, Bertram ...

OGTEROP:

Korrekt. U bent geschrokken. Niet? Jaja.

BERTRAM:

Gruizel Gruis nog wel! Wat kom je hier doen,
Gruizel?

LIDW.:

Hij kwam Prins Olaf voeren. Vliegjes en oor-
wormen.

(OLAF SPAT WAT IN ZIJN TOBBE)

OGTEROP:

Heel betreurenswaardig. Ziet U nou die goede
Prins Olaf van Witfranje daar zitten.
Een schande. Hoe voelt U zich, Hoogheid?

LIDW.:

O probeert U maar niet, meneer Ogterop.

OGTEROP:

Ambtenaar Ogterop. Mag ik dwerg Gruis enkele
veiligheidsvragen stellen?
Ze branden op mijn tond.

BERTRAM:

O, ga Uw gang, ga Uw gang.

OGTEROP:

Wie heeft U gevraagd, om Prins Olaf te voeren,
dwerg Gruis? Wie?

BERTRAM: (STRENG)

Gruizel, toe ...

LIDW.:

Gruizel, doe niet koppig. Hij zei wel zo wat!
Tegen Prins Olaf, toen ie 'm voerde.
Dat er tegen hem gezegd was, dat Olaf buiten
in het vijvertje zou zitten ...

OGTEROP:

Maar door wie? Door wie, Gruis?

GRUIZEL: (NIJDIG)

Je praat vierkant, uil!

BERTRAM:

Een schaar, Lidwientje.

LIDW.:

Een schaar? ... Een schaar.
(GAAT ZOEKEN)

GRUIZEL:

Je knipt niet, Kraag! Je knipt me niet!
Nee!

BERTRAM:

Ik vind jouw baard precies goed.

GRUIZEL:

Je laat het. Dat laat je, Kraag! Je krijgt
'm niet.

BERTRAM:

Ik weet iemand, die 'm graag wil hebben.

GRUIZEL:

Heks Slik? Die vind je niet, haha.

BERTRAM:

O nee? Dat staat nog te bezien. Ik begin aan
deze kant ...

GRUIZEL: (KRIJST)

Neeeeeee ... Ik zeg het!

BERTRAM:

Ga je gang. Maar vlug!

OGTEROP:

Wie was het, Gruis?

GRUIZEL: (MOEIZAAM, NA EVEN RONDKIJKEN)

... Guurt ...

OGTEROP: (KLAPT IN HANDEN)

Prins Guurt. Dus toch ...

BERTRAM:

Prins Guurt van Grasp, Gruizel?

GRUIZEL:

Dat zeg ik, broek! ...

OGTEROP: (EMOTIONEEL)

Gruis, heeft Prins Guurt U persoonlijk ge-
sproken?

GRUIZEL:

Je zegt 't.

OGTEROP:

Mooi. Wilt U me dan nu vertellen, in welke
gedaante Prins Guurt U verscheen?

GRUIZEL: (ZWIJGT BOKKIG)

LIDW.:

Nou, toe dan, Gruizel!

BERTRAM:

Wat bedoelt U met die vraag, meneer Ogterop?

OGTEROP:

Ambtenaar Ogterop. Ik bedoel daarmee dit: het kon zijn, dat Prins Guurt zich heeft verpopt.

BERTRAM:

Verstopt.

OGTEROP:

Verpopt! Pop! Verpopt. Of ontpopt. Dat hangt ervan af, hoe hij eruitzag. Als hij eruit zag, zoals hij altijd eruitziet, dan heeft hij zich ontpopt. Het kan ook zijn, dat hij eruit zag als iets dat er heel anders uitziet. Dan heeft hij zich verpopt. Ik ben natuurlijk duidelijk?

BERTRAM:

Betekent dat ... dat we ... dat we er niet eens zeker van zijn, hoe ie er eigenlijk UITZIET????

OGTEROP: (KNIKT ENTHOUSIAST, OMDAT BERTRAM HEM BEGRIJPT)

Simpel! Simpel! Prins Guurt kan zichzelf twee uurtjes laten lijken op iemand anders. Precies.

Inpoppen, heet dat. Elke gedaante. Klein, groot, dik, dun ... Maar dan houdt hij het ook geen minuut langer vol.

Dan ... dan kan hij zijn gezicht niet langer in de plooi houden en ontpopt hij zich. Ontpoppen.

LIDW.:

Oh, maar daarom is het ook zo moeilijk, om te bewijzen, dat ie al die verschrikkelijk gemene dingen doet.

OGTEROP:

Korrekt, juffrouw.

LIDW.:

Hij verpopt zich.

OGTEROP:

Oppoppen. Oppoppen heet het. Korrekt. Wat ik vragen wilde, Gruisje, hoe zag de Prins er ditmaal uit?

GRUIZEL:

Ik weet het niet, broek!

LIDW.: (WAARSCHUWEND)

Gruizel!

GRUIZEL:

Ik zwijg. Ik verstop het achter me tanden.

OGTEROP:

Zag hij eruit, als zichzelf, of een ander?

GRUIZEL:

Ga weg strik!

BERTRAM:

Gruizel, denk om je baard.

GRUIZEL:

Als je me loslaat, zeg ik iets moois.

BERTRAM:

In orde. Als je ons echt iets moois vertelt, laten we je gaan.

LIDW.:

Maar Bertram ...

(BERTRAM GEBAART SSST)

GRUIZEL:

Als je liegt, ben je een viezerik ...

BERTRAM: (KNIKT)

GRUIZEL:

Zeg 't.

BERTRAM:

Als ik lieg, ben ik een viezerik.

GRUIZEL:

Heb ik zeven uur de hik.

BERTRAM:

Heb ik zeven uur de hik.

GRUIZEL:

Een halve gare elf.

BERTRAM:

Een halve gare elf.

GRUIZEL:

Is niet zo gek as ik zelf.

BERTRAM:

Is niet zo gek as ik zelf.

GRUIZEL: (KNIKT, KENNELIJK TEVREDENGESTELD)

Maak je me helemaal los? ...

BERTRAM:
Helemaal.

GRUIZEL:
Allebei m'n handen?

BERTRAM:
Allebei je handen.

GRUIZEL:
En niet me vlug weer pakken, assik 't gezegd heb?

BERTRAM:
En niet je vlug weer pakke ...

GRUIZEL:
Ook niemand anders me vlug pakken?

BERTRAM:
Niemand zal je tegenhouden. Erewoord, Gruizel.
Als het tenminste iets moois is.

GRUIZEL: (HAALT EVEN DIEP ADEM)
Eerst losmaken.

LIDW.: (STUIFT OP)
Dat had je gedacht.

BERTRAM: (MAAKT HEM LOS)
Alsjeblieft ...

LIDW.:
Maar Bertram. Als hij dan ...

BERTRAM:
Hij liegt niet.

GRUIZEL: (BELEDIGD, ZICH LOSWRINGEND UIT
LOSSE TOUWEN)
Nee, ik lieg niet, jurk!

(HILDEBRANDT TJILPT,
OLAF KRWAOKT)

GRUIZEL: (TERWIJL HIJ WORDT LOSGEMAAKT)
Stil!

BERTRAM:
Ziezo. En nou eerst dat moois van je.

GRUIZEL: (OPEENS ARGWANEND OM ZICH HEEN KIJKEND,
VLIEGENSVLUG, IN STARTHOUDING OM WEG TE RENNEN:)
Guurt van Grasp heb 't gedaan en Slik de heks

is weg, maar niet echt weg, en as 't nacht
is, komt Guurt weer terug en ben je niet
vlug, zie je Slik op de rug! Zo!
(RENT NAAR DEUR)

(DOOR DEUR KOMT NET AERNOUW MET
DE KINDEREN TERUG.
GRUIZEL SCHOPT AERNOUW VINNIG TE-
GEN ZIJN SCHEEN.
AERNOUW DANST EVEN ROND ... IEDER-
EEN TOTAAL VERBLUFT)

LIDW.:
Weg ...

BERTRAM:
Zo.

OGTEROP: (VERBLUFT)
Korrekt ...

AERNOUW:
Wat was dat? Waarom was dat?
(HINKT ROND)

KIND:
Dat was Gruizelgruis.

ANDERE KINDEREN:
Ja ... Weet je wel? Van de dwergmijn etc.

LIDW.:
Maar wat betekent dat rare versje, dat ie
zo vlug opzei?
Slik de heks was weg, maar niet echt weg en
...

BERTRAM: (VULT AAN)
en in de nacht komt Guurt terug!

OGTEROP: (VURIG)
Terug, ja. Korrekt, dat zei Gruis!

LIDW.:
Maar as we niet vlug zijn, zien we heks
Slik op de rug. Op de rug?

BERTRAM:
Vanachter! Dat bedoelt ie. Vanachter.
Dan is ze vertrokken. Weg. Kunnen we naar
d'r fluiten!

LIDW.:
Maar waar kan ze dan ook zijn????

AERNOUW:
Eh ... dat weet ik ...

BERTRAM, LIDW.+OGTEROP:
Hè?????

GRUIZEL: (LOOPT DOOR HET BOS TE HINKELLEN.
EEN EIGENAARDIG PASJE ... ZINGT:)
gruizel gruis
grijs is me huis
grauw is me kolenmijn
me geld zal wel gestolen zijn
ik ben gruis
arrem as 'n luis
arm as 'n kerrekrat
centen geen maar werrek zat
ik ben gr ...

(EEN ZWARTE SCHIM KOMT TUSSEN DE
BOMEN VANDAAN EN GAAT WIJDBEENS
OP HET PAD STAAN? VOOR DE KLEINE
GRUIZEL, DIE ZIJN PAS INHOUDT,
ZIJN OOGJES SAMENKNIJPT EN OP-
KIJKT TEGEN DE LANGE FIGUUR)

GRUIZEL:
Ben je terug? ... Guurt? ...

DE RUINE.
(OGTEROP, AERNOU EN BERTRAM PRUT-
SEN AAN HET HEK, WAARACHTER SLIK)

AERNOU:
Ja, maar ik krijg 't hek niet open.

BERTRAM:
Jij bent anders de poortwachter, Aernout.
Een slot is toch kinderspel voor je?

AERNOU:
Een slot wel. Maar dit is geen slot.

BERTRAM:
Geen slot?

AERNOU:
Nee, het is iets wat dicht is. Maar het is
nooit open geweest ...

BERTRAM:
Hoe bedoel je? Wat is dat weer?

SLIK:
De druil heeft gelijk, jonge sliert.
Dit is geen slot, dit is een Lispelgrendel.
Een fluisterhaak met een prevelknip.
Dat is het en anders niet.

BERTRAM:
Oh.

AERNOU:
Zie je wel, ik krijg gelijk! Druil? ... Een
fluisterhaak dus met een preveldinges, hè
mevrouw? ... Wat is dat mevrouw?

SLIK:
Heks!

OGTEROP:

Korrekt.

AERNOUT: (GEHOORZAAM CORRIGEREND)

Wat is dat, heks?

SLIK:

Een fluisterhaak met een prevelknip is een lispelgrendel.

En een lispelgrendel krijg je alleen open, als je het goede woord slist.

Zo is het en niet anders.

BERTRAM:

Ah ... een toverspreuk, Aernout.

AERNOUT:

Oh ... Ienemienemutte en ...

SLIK: (SCHEL)

Zwijg, domme druil. Een verkeerd woord en het slot is nog meer op, slot. Dacht je, dat een gediplomeerd heks als ik achter een gewoon hek zou zitten met een gewoon slotwerk?

IEDEREEN: (ZEGT HAASTIG 'NEE')

BERTRAM:

Wat kunnen we doen, om U te verlossen?

SLIK:

Denk maar niet!

OGTEROP:

De enige oplossing is Guurt te vinden.

SLIK:

Niet dom. Niet dom. Maar houd maar op.

OGTEROP:

Guurt weet het woord.

BERTRAM:

Ik heb een idee!

SLIK:

Hou het voor je, jonge sliert. De muren hebben oor!

AERNOUT:

Worden we ... wwwworden we ... afgeluis-
terd? ...

BERTRAM: (FLUISTERT)

Er staan hier twee van die harnassen?!...
Die komen goed van pas . Luister: vanavond
of vannacht, of misschien zo meteen al-wie
weet - zal Guurt komen opdagen, waar of
niet?

SLIK: (KNIKT)

Zo is het.

BERTRAM:

Dus is hier onze kans om toe te slaan!

AERNOUT:

Niet te hard toch zeker?

BERTRAM:

Aernout en ik kruipen elk in een harnas.

AERNOUT:

Wij?

BERTRAM:

Als Guurt op de een of andere manier hier
bij het hek verschijnt en Slik... eh
mevrouw Slik o ...

SLIK:

HEKS!

BERTRAM:

... Heks Slik eruithaalt, springen we toe
en overmeesteren hem. Pats boem!

SLIK:

Pats! Je gepraat bevalt me!

OGTEROP:

Ja, maar als Prins Guurt nu morgen komt.
Of overmorgen.

BERTRAM:

Dat is dan pech voor ons.

AERNOUT:

Leuke jongen ben jij. Heb ik heel de nacht
in dat ijzeren korset gehangen en ...

BERTRAM:

Je moet wat over hebben voor de goeie zaak.
Eh ... dit is de verdwijning van koning
Pipijn, mevrouw Slik.
Die moesten we U geven van tovenaars Truuk.

SLIK:

Hou maar bij je ...

BERTRAM:

En tovenaars Truuk zei ook, dat U een C
tovenaars bent. En C tovenaars kunnen Hilde-
brandt genezen van de tjilp. Dat is zo,
hè?

SLIK:

Jaja. Een vogel was het, hè? Hij fluit.

AERNOUT:

Ja en hij hipt er ook bij. Zo ...
(DEMONSTREERT)

SLIK:

Dat moet niet moeilijk zijn. Krijgt hij zangzaad?

BERTRAM:

Driemaal daags.

SLIK:

Mooi. Truuk leert het. Die jongensnuiters zijn vaak eigenwijs. Willen alleen goud maken en zo.

Maar hij leert het wel ... Op het plankje boven de schouw ligt een klein boekje: toveren voor beginners. Er liggen twee gedroogde bloemen in. Eén op pagina vier, één op pagina acht.

BERTRAM:

Vier en acht.

SLIK:

Bladzij vier is voor Olaf de Prins.

OGTEROP:

Ach, een treurige zaak, Prins Olaf. Wij hebben hem zien zitten in zijn badje. Heel naar en droevig.

SLIK:

Welnee, hij krijgt de bloem op bladzij vier en dan is het bekeken. En die bloem op acht mag je vriend dan hebben.

Het is ongeveer dezelfde ziekte.

Met een ander geluid. Ik was bij Olaf net zover, dat hij vandaag zijn laatste hapje zou krijgen. Zonde!!

AERNOUT:

Oh, vlug. Kom dan gauw Bertram.

BERTRAM: (HOUDT HEM AAN SCHOUDER VAST)

Nee. Wij gaan niet terug. Wij blijven hier.

AERNOUT: (ZWAKJES)

Wat?

BERTRAM:

Ambtenaar Ogterop, wilt U alleen teruggaan. U vertelt Lidwientje, dat ze met de bloemen moet doen en wij blijven hier.

Aernout, jij kruipt in dit harnas en ik in dat daar.

Je kunt nooit weten, wanneer Guurt op komt dagen.

OGTEROP:

En hoe hij er dan uitziet! Vergeet dat vooral niet, mens Bierenbroodspot! Hij zou een idiote elf kunnen lijken, of een zielige trol, of ... of gewoon op wie dan ook.

BERTRAM:

Als hij de poort open krijgt, is hij Guurt van Grasp. En we springen hem op zijn nek.

SLIK: (VERGENOEGD)

Haha. Zo is dat. En niet anders!

(STAMPT OP GROND MET STOK)

Ik amuseer me. Ik amuseer me. Haha.

Eindelijk iets gevaarlijks. In jaren niets gevaarlijks beleefd. Hahahahaha ...

DE KAMER VAN SLIK.

(LIDW. MET VIJZEL ETC.)

OGTEROP: (PAKT BOEKJE)

Hier is het boekje ... De bloem, de bloem ... ah ... pagina vier ...

LIDW.:

Geeft U maar hier ...

(LEEST)

Hoe ik mijzelf in een spin kan veranderen ... o nee. Laat ik vooral niet doorlezen.

Bladzijde vier hè ... hè ze nummers van achteren naar voren.

Ook een manier. Een gedroogde bloem, aha.

Bladzij vier. Fijnstampen in de vijzel ...

HILLETJE:

Als hij 't maar lust.

LIDW.:

Prins Olaf? Die lust alles. Hij hapt de hele ochtend al vliegen.

(DOET HAPPEN VOOR)

Nou die bloem verpoeiert makkelijk. Nou dit erbij.

(PAKT POTJE)

Waar liggen lepeltjes ... hier ... Olaf. Wakker worden. Olafje!

OGTEROP:

Denkt U toch aan het protocol, juffrouw. Een prins is geen Olafje. Een prins is een prins!

(OGTEROP LOOPT WEG)

LIDW.:

Mondje open. Hapjes ... Waar gaat U naar toe, ambtenaar Ogterop?

OGTEROP:

Voor rijksveiligheid een blokje om. Ik spuur de omgeving wat af. Dag. Ben zo terug. Wie weet, zie ik Guurt, Prins Guurt.

(BIJ WEGGAAN KLINKT JINGLE: 'goedendag. gaat U weg?')

LIDW.: (VERSCHRIKT)

Niet blazen, happen, Olafje. Je blaast de lepel leeg. En dan moest je 't maar zelf weten, maar dan kwaak je maar rustig tot je een ons weegt ... zó! Brááf! ...

HILLETJE:

En een prins, die een kikker is ...

LIDW.:

Nou, in Doedel aan de Vlier was een kikker prins. Of een prins kikker. Dat hangt ervan af, hoe je 't bekijkt.

KINDEREN:

Mmmmmm?

LIEDJE: DOEDEL AAN DE VLIER.

(H. Geelen/J. Stokkermans)

LIDW.: er was een prins in Doedel aan de Vlier

+KOOR: kikkerik kwekkwek, kikkerik kwekkwek

LIDW.: met een pracht paleis van zeventien bij vier

KOOR: kikkerikkwekkwek, kikkerikkwekkwek

LIDW.: niet mooi, niet slim, met drieëndertig kaal
bizar ontfatsoenlijk en onmogelijk
brutaal

KOOR: en met veel kabaal
en herrie aan de zwier

LIDW.: en het volk maar morren:
tielp geenene zier

ALLEN: kikkerikkwekkwek, het hielp geen zier

LIDW.: want hij was prins - in Doedel aan de Vlier

INSTR.

LIDW.: toch zocht die prins - in Doedel aan de Vlier

KOOR: kikkerik kwek kwek, kikkerik kwek kwek

LIDW.: naar een echtgenote - poezelig en fier

KOOR: kikkerik kwekkwek, kikkerik kwekkwek

LIDW.: maar wie ie vroeg - ze zeien allemaal:
bizar ontfatsoenlijk en onmogelijk
brutaal

KIND: en dan ook nog kaal

KIND: en jesses wat een klier

KOOR: en het volk maar morren:
tielp geen ene zier
kikkerikkwekkwek, het hielp geen zier
want hij was prins - in Doedel aan de Vier
INSTR.

LIDW.: en toen kwam plots - in Doedel aan de Vlier

KOOR: kikkerikkwekkwek, kikkerikkwekkwek

LIDW.: een pracht prinses - met ogen van saffier

KOOR: kikkerik kwekkwek, kikkerik kwekkwek

LIDW.: en de prins zei: top! die trouw ik nog
vandaag!
(bizar onfatsoenlijk en ze dee 't ook
niet graag!)

ALLEN: maar met pracht en praal?

LIDW.: en zeker heel veel zwier

ALLEN: en het volk maar morren:
tielp geen ene zier
kikkerik kwekkwek, het hielp geen zier

LIDW.: want hij was prins - in Doedel aan de Vlier!
INSTR.

LIDW.: die avond laat - in Doedel aan de Vlier

KOOR: kikkerikkwekkwek, kikkerik kwekkwek

LIDW.: klonk een luid kwaakkwaak uit 't koninklijk
kwartier

KOOR: kikkerikkwaak kwaak, kikkerikkwaaaaaakkwaak

LIDW.: en de prins zat met een vlieg op 't terras
z'n vrouw zat al wat verder en ze kwaakte
uit 't gras

KIND: kom naar buiten, prins
heerlijk in de maan

LIDW.: maar de prins bleef binnen - angstig voor
zijn baan

KOOR: kikkerik kwekkwek

LIDW.: riep: mijn plaats is hier
ik ben de prins - van Doedel aan de Vlier
INSTR.

LIDW.: en van die dag - in Doedel aan de Vlier

ALLEN: kikkerikkwekkwek, kikkerikkwekkwek

LIDW.: is een kikker prins, een kikker groen en fier

ALLEN: kikkerikkwaakkwaak, kikkerikkwaakkwaak

KIND: niet mooi, niet slim

LIDW.: met drieëndertig kaal

KOOR: bijzonder onfatsoenlijk en onmogelijk bru-
taal en met veel kabaal

LIDW.: een kikker die niet werkt
het volk bleef morren, maar toch had 't niks
gemerkt

KOOR: kikkerikkwekkwek

ALLEN: het merkt geen zier
want prins is prins - in Doedel aan de Vlier

DE GANG IN DE RUINE.

(SLIK NEURIET EEN VREEMD MELODIE-
TJE DAT ZACHT BEGELEID WORDT)

AERNOUT: (IN HARNAS)

Wat zingt U daar toch voor een raar liedje,
mevrouw? ...

SLIK: (HOUDT OP. TRAAG)

Dat is de elvenlispel.

STEM NIET ZICHTBARE BERTRAM, GALMEND, FLUIS-
TEREND:

De elvenlispel?

SLIK:

Dat is het lied van koning Pipijn en de
elven op de noorder vlakke.

Dat zingen ze altijd bij halve maan ...

AERNOUT:

Waarom?

SLIK:

Waarom? (NEURIET. NA PAUZE)

De elven zingen de elvenlispel op de noor-
dervlakte, als hun linkerteen jeukt ...

AERNOUT:

De linkerteen, mevrouw?

SLIK: (LANGZAAM)

Als een linkerteen jeukt ... bij een elf ...
komt er iemand aan ...

AERNOUT:

Aan die linkerteen?

SLIK: (NEURIET)

BERTRAM'S STEM:

Nee sufferd, dan komt er iemand aanlopen,
of sluipen ...

AERNOUT:

Oh ...

SLIK: (NEURIET ONHEILSPELEND)

BERTRAM:

Komt er soms iemand aan, heks Slik?

SLIK:

(NEURIET EN HOUDT PLOTSELING OP.
EVEN IS HET DOODSTIL, DAN HOREN
WE MORRELEN.

DE DEUR GAAT OPEN. UIT HET AARDE
DONKER KOMT OGTEROP NAAR VOREN? DIE
WE MOEIZAAM HERKENNEN. HIJ LACHT
VREEMD, HIJ BLIJFT BIJ AERNOUT'S
HARNAS STAAN, KIJKT NAAR SLIK,
HANDEN IN ZIJ. IS DUIDELIJK EEN
ANDERE PERSOONLIJKHEID)

OGTEROP: (GLUURT)
Wel ... welwel ...

SLIK:
Wat kom je doen ... Guurt?

AERNOUT'S HARNAS BEWEEGT VRIJ HEFTIG BIJ
NAAM GUURT.
OGTEROP KIJKT GEAMUSEERD NAAR
HARNAS EVEN)

SLIK:
Zet je Graspmasker maar weer op, Guurt.
Mij bedrieg je niet. Ontpop je maar.

OGTEROP: (BEGINT LANG EN LUID TE LACHEN.
OGTEROP HEEFT DE LACH VAN GUURT)

GUURT: (DIEPE STEM)
Ik kom je halen, Slik. HET IS AVOND!

SLIK:
Maar het is nog niet nacht, Guurt.

GUURT:
O jawel. Er kan niets meer gebeuren ... Ik
weet alles ...

SLIK:
... Alles? ... Guurt? ...

GUURT:
Ja ... hahahaha ... Ja!
(PAKT ABRUPT EN BRUUT AERNOUITS
HARNAS)
Dit bijvoorbeeld! Haha!

AERNOUT: (WORDT OMGESMETEN)
Hé!

GUURT:
Kom nou maar weer eens overeind... Dat zal
je niet makkelijk vallen in die hoop roest!
Haha. (KIJKT VOLDAAN NAAR SLIK)
Haha. Ik weet overal van, Slik. Ik ken de
afspraken ...
Ik heb meegeluisterd aan je raam en ambte-
naar Ogterop vertelt de dingen erg duide-
lijk. Haha ...

SLIK:
Zo ...

GUURT:
En dat is nog maar één van je 'Beschermers',
Slik. Behalve die ander hier naast me op
de grond.
En als ik dan je hekje openmaak, dan duikt
deze heer(RUKT BRUUSK HET VIZIER VAN BERTRAM
OMHOOG, KIJKT VERBLUFT IN LEEG
GAT)
... waar ...? leeg ... waar
(ONZEKER EN KWAAD) ... waar is hij,
Slik?

Waar is de ander?

Ik weet dat hij in dat harnas zit. Dat is de afspraak.

SLIK:

Schud hem er dan uit, Guurt, als je zo zeker bent.

GUURT:

Hahahaha. Haha.

(BEENT MET LANGE PASSEN DOOR GANG, KIJKT IN HOEKEN EN GATEN, TILT DEKSEL KIST OP, STEEKT MET ZWAARD DOOR KLEDEN HEEN, SLAAT HOOFD HARNAS ERAF, ZODAT HET DOOR GANG KLETTERT)

Nou, de andere held is op eigen kracht verdwenen. Gefeliciteerd, Slik, met je helpers. Makkelijker dan ik dacht, ging 't. In orde. Ik haal je eruit, Slik.

... Ortobon! ...

(BEZWEERT)

(GEROMMEL, DONDRSLAGEN BUITEN. AERNOUT KOMT 'N WEINIG OVEREIND)

(HET HEK LIGT OPEN ...

GUURT: (LUID EN DIEP MET SADISTISCH PLEZIER:)

Hahahahahaha ...

(WIL REST HEK OPENGOOIEN, ALS HET LEGE HARNAS ZONDER HOOFD HEM EEN SCHOP ONDER ACHTERWERK GEEFT) GUURT BRULT VAN WOEDE EN SCHRIK, KIJKT IN OPEN HALS)

Niets ...

(GUURT DRAAIT OM, HET HARNAS GEEFT HEM EEN KLAP. HIJ KRIJST VAN ANGST. SPRINGT ACHTERUIT EN STRUIKELT DAARDOOR OVER OVEREIND KOMENDE AERNOUT, HIJ VALT ACHTEROVER. HARNAS DUIKT OP HEM ...

OP DIT MOMENT STORMEN KINDEREN BINNEN EN DUIKEN ONDER GEJOEL OP GUURT. AERNOUT WORDT MEE BEDOLVEN ...

SLIK:

Hup hup hup.

LIDW.:

Stop. Genoeg.

GUURT:

Haal dat harnas van me af. Dat afgrijselijke levende harnas. Dat lege, levende harnas.

(BERTRAM'S HOOFD IN CU UIT HARNAS)

SLIK'S HUIS.

(PRINS OLAF EN HILDEBRANDT LUISTEN
 NAAR VERHALEN ... IEDEREEN
 DRINKT THEE)

LIDW.:

Ik wist ook even niet, wat ik zag, toen dat
 harnas daar lag te vechten zonder hoofd.

OGTEROP:

Oh, houdt U toch op. Oh, grappig. Grappig!

LIDW.:

Het was zo griezelig.
 (GIERT)

OGTEROP:

Korrekt, korrekt ja. Haha!

BERTRAM:

Ja. Ik dacht, we hebben die verdwijning
 nu eenmaal. Laat ik hem nog één keer ge-
 bruiken! Onzichtbaar in een harnas! ...
 En U op de terugweg, vast gevonden aan die
 richtingaanwijzer. Dat was ook grappig.
 (OGTEROP KIJKT ZUUR)

AERNOUT:

U leek sprekend op elkaar. Guurt en U. Eén
 gezicht, hoor!

LIDW.:

Zit ie nou wel goed opgesloten in dat hokje
 bij de keuken?
 (WIJST RICHTING KEUKENDEUR)

AERNOUT:

Dat slot is perfekt.

OGTEROP:

Prins Guurt ontsnapt mij niet meer, juffrouw.
 À propos. Hij moet gevoerd worden. Het is
 hoog tijd. Mijn vliegend kleed vertrekt over
 een drie kwartier en dan moet de prins toch
 zijn lunch hebben gehad.

(TEGEN OLAF)

Wat doet U, hoogheid?

OLAF: (SCHRAAPT VERLEGEN KEEL)

Oh, eh, niets. Een vliegje. Ik zag een vlieg-
 je en opeens ...

SLIK:

Ja, je moet nog even wennen. Je bent een
 hele tijd een kikker geweest, Olaf de prins.

LIDW.: (STAAT OP)

Zal ik dan een eitje koken voor Guurt?

HILDEBRANDT:

Nee. Geen ei!

(IEDEREEN KIJKT HEM AAN)

(HILDEBRANDT VERONTSCHULDIGEND:)

Geen ei, dat gaat me aan m'n hart.

LIDW.:

Maar je bent toch geen vogel meer, Hildebrandt?

SLIK: (ONGEDULDIG)

Een sneetje kaas is goed. Maar wie brengt het?

Een sterke man graag.

HILDEBRANDT:

(STAAT OP)

Laat mij dat maar 's doen. Haha.

LIDW.:

Alsjeblieft dan. En kijk uit, dat hij niet ontglipt.

BERTRAM:

Een brul en wij komen eraan, Hildebrandt.

HILDEBRANDT:

(UIT KEUKEN)

Wees maar niet bang, ben zo terug. Tjilp.

(AF)

OGTEROP:

Ik mag U allen wel complimenteren. Een prachtige slag, die U geslagen hebt. De prinsentoto is een belangrijke zaak. Alles moet eerlijk gaan. Verbeeldt U zich, dat prins Guurt de hoofdprijs won: prinses Madelein!

LIDW.:

Nou wij hopen allemaal, dat prins Tor wint ...
Oh sorry, prins Olaf, U wilt zelf natuurlijk ook meedoen ...

OLAF:

Oh, nee, nee. Ik trek mij terug, juffrouw Lidwientje.

OGTEROP:

Terug? O, Hoogheid!

OLAF:

Ja, ik vind het geloof ik wel leuk, dat de prijs naar een ander gaat.
Prins Tor bijvoorbeeld.

(HAPT)

LIDW.:

Wat lief van U.
(ZOENT HEM)

BERTRAM:

Halt! (BERTRAM SPRINGT OP NA PEINZEND
HILDEBRANDT NAGEKEKEN TE HEBBEN.
RENT NAAR KEUKEN)

LIDW.:

Waar ga je naar toe?

BERTRAM:

Het hok. Het hok van Guurt?

LIDW.:

Maar Hildebrandt liep net weer langs ... oh!
(IEDEREEN STORMT AL NAAR KEUKEN)

BERTRAM: (BERTRAM SLAAT WANHOPIG HAND TEGEN
VOORHOOFD)

Oh nee! ... Die Hilderbandt die we nou net
weer binnen zagen komen, was jij dat?

HILDEBRANDT:

Ikke ... Nee, dat was die Graspfiguur, die
dinges ... 't Ging vliegensvlug! Vliegens-
vlug! Ik dee het deurtje open en ik zei:
hier is het brood ... En toen zag ik me-
zelf zitten, hier binnen!

En ik zeg tegen mezelf: hé, hoe kom jij
daar?

(NEEMT HOUDING STAANDE HILDEBRANDT
AAN)

en toen zeg ik

(GAAT EERST ZITTEN)

dat vraag ik me ook af. Ga zelf zitten en eet
je brood op.

(STAAT OP EN GAAT WEER ZITTEN ALS
HILDEBRANDT)

En dat zit ik nou te doen ...

(IEDEREEN ZUCHT)

SLIK: (STAMPT MET STOK)

Ik had het moeten voorspellen. Graspgrappen
zijn het.

OGTEROP:

Maar dat is een ramp. Als prins Guurt is
ontsnapt, dan kan hij meedoen! We kunnen er
niets tegen beginnen.

Als onbekende buitenlandse prins bijvoor-
beeld. Of als prins Olaf ...

BERTRAM:

Opeens had ik hem door, Hildebrandt, zoals
ie door de kamer liep.

OGTEROP:

U bent zo intelligent. Ach, U als rijks-
veiligheidsdienaar bij de toto, dat zou
een aanwinst zijn!

Een aanwinst! Ik ben te goed van vertrouwen.

BERTRAM:

Top!

LIDW.:

Wat?

BERTRAM:

Ik doe 't!

OGTEROP:

Nee!

BERTRAM:

Ik ga naar de prinsen-toto, als rijkveilig-
heidsdienaar!

PRINS OLAF:

Nee!!!

(BERTRAM KIJKT HEM VERBAASD AAN)

Ga liever als prins. Ga liever als mij.
Dan val je minder op. Een prins praat met
andere prinsen. En een prins heeft een hof-
houding. Dat kan.

LIDW.:

Als prins kun je veel beter spionneren.

(VALT HEM OM HALS)

Ik beleef zoveel met jou!

SLIK:

Goed denkwerk, Olaf. Ik kan zien, dat je
niet meer kwakt.

(HILDEBRANDT KIJKT OVER WEG:

SCHRIKT VAN IETS.

AERNOUW KIJKT OOK.

HILLETJE KOMT BINNENSTORMEN)

HILLETJE:

Kamerbreed, kamerbreed!

AERNOUW: (WIJST)

Ha. He. Kamerbreed!!!!

LIDW.:

Wat is er?

HILLETJE:

Kamerbreed! Is weg!

LIDW.:

Kamerbreed is weg! Ja. Ze heeft gelijk!

BERTRAM:

Guurt! Ons vloerkleed!

(KINDEREN RENNEN UIT BEELD)

OGTEROP:

Alweer een vloerkleed gekaapt. Leeg nu!

Vloerkleed vier!

(NOTEERT)

LIDW.:

Maar hoe reizen we nu?

SLIK: (KALM)

Ho! Er is maar een middel!

OGTEROP: (BEGRIJPT HAAR AL)

U bedoelt ...

SLIK:

De bezemvlood, Ogterop.

LIDW.:

Bezems????

KINDEREN:

Bezems????!!!!

LIEDJE: BEZEMS. (H. Geelen/J. Stokkermans)

BERTRAM: vlieg je met me mee? ...
op een gele bezem in de zon?

LIDW.: deze is voor twee ...
kwam je op mijn bezem - als je kon?

KIND: kwou dat mam me even zag
dan zei ik haar nou goeiedag, zo
even van mijn bezem in de zon ...

KOOR: wat een vreemd idee
zwerfen op een bezem in de zon ...

HEKTOR: over land en zee - en
op mijn blote voeten - in een pon

KOOR: (en) niemand die 't geloven zal
al zien de mensen overal een
hele bende bezems in de zon ...

INSTR.

HILDEBRANDT: vlieg je met me mee?
op een blauwe bezem in de zon

HILLETJE: liever zei ik nee
ik zou liever lezen als dat kon

HILDEBRANDT: zeg ... m'n neus gaat kriebelen ...

AERNOUT: nee ... niet doen ... niet wiebelen

(ZINGT WEER SEREEN)

KOOR: we zweven op een bezem in de zon ...